

نگاهی گذرا به پیش‌نویس سند اسلامی ایرانی پیشرفت با تأکید بر ایجاد گفت‌وگو مشترک و اجرایی‌سازی

رخساره کاظم^{۱*}

علی‌اکبر صالحی^۲

چکیده

حال که در آستانه سال‌های پایانی سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ قرار داریم و ویراست کنونی پیش‌نویس سند الگوی اسلامی-ایرانی پیشرفت به عنوان بالاترین سند جهت دهنده مسیر پیشرفت کشور با مشارکت جمعی از نخبگان به نگارش درآمده است، بحث و گفت‌وگو عمومی برای ارتقای نقش هدایت‌گری آن در انتخاب‌های راهبردی و سیاست‌های اجرایی یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است. در این جستار کوتاه، برخی از الزامات شکل‌گیری گفت‌وگو مشترک به ویژه ضرورت اجماع‌نظر در خصوص مفاهیم به ویژه مفهوم «عدالت» با استفاده از روش تحلیل محتوا به اختصار بیان شده است. سپس ضمن بررسی محتوایی و نقادانه پیش‌نویس سند، پیشنهادهایی مبنی بر - تدوین لغت‌نامه برای تعریف مفاهیم اصلی سند به منظور اجماع‌نظر؛ - بازنگری پیش‌نویس سند با دیدگاه ملی و غیربخشی به منظور ایجاد و تقویت هویت مفهومی یکسان؛ - ارائه یک دورنما از آینده جهان در ۵۰ سال آینده و ترسیم وضعیت ایران در بطن تصویر جهانی؛ - برقراری ارتباط نظام‌مند و متناظر میان مبانی نظری و عملی پیش‌نویس سند، ویژگی‌های افق و تدابیر؛ - تفکیک و طبقه‌بندی تدابیر پیش‌بینی شده بر حسب بازه زمانی مورد نیاز؛ - پیشنهاد تشکیل ستاد اجرایی و نظارت بر اجرای الگو ارائه شده است.

واژگان کلیدی: گفت‌وگو، افق، استانداردسازی مفاهیم، هویت مفهومی، آینده‌پژوهی، تدبیر، راهبرد.

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی دانشگاه علامه طباطبائی، نویسنده مسئول rokhsarehkazem@gmail.com

۲. قائم مقام رئیس و معاون پژوهشی فرهنگستان علوم جمهوری اسلامی ایران